

92. møde.

Tirsdag den 22. marts kl. 13¹⁰.

Den første sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til en nordatlantisk traktat.

Formanden: Mit forslag går som nævnt ud på, at udenrigsministeren forelægger forslaget til rigsdagsbeslutning, og at sagen derefter undergives to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således, at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis der ikke ønskes afstemning, betragter jeg forslaget som vedtaget.

Aksel Larsen: Det forekommer mig ikke helt stemmende med rigsdagens værdighed og med den alvor og omhyggelighed, hvormed en sådan sag burde behandles, at man forlanger, at folketinget skal tage stilling til behandlingsmåden af et forslag, hvis ordlyd vi endnu ikke kender, selvom vi naturligvis efter det, den højtærede formand har oplyst, er klar over, hvad det indeholder
.....

Formanden: Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at hvis der stilles forslag om afvisning, kan der ikke fremføres nogen motivering.

Aksel Larsen: Der må kunne stilles forslag om, at forretningsordenens frister overholdes; det er det, jeg er i færd med at gøre, og det er det, jeg har villet motivere. Jeg ønsker, at forretningsordenens frister skal overholdes. Jeg mener, at tinget må have tilstrækkelig tid til at kunne overholde forretningsordenens frister, når det drejer sig om en så vigtig sag.

Formanden: Jeg skal herefter udsætte mødet i 5 minutter.

Mødet udsat kl. 13¹³.

Mødet genoptaget kl. 13¹⁸.

Formanden: Der stemmes over det af mig stillede forslag vedrørende behandlingsmåden, idet jeg gør opmærksom på, at dette mit forslag nøje svarer til forslag, der i mange lignende tilfælde har været til behandling i det høje ting.

Formandens forslag
vedtoges med 116 stemmer mod 7.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg derefter ordet til den højtærede udenrigsminister, for at han kan forelægge det anmeldte forslag til rigsdagsbeslutning.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Idet jeg herved har den ære for det høje ting at forelægge forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til en nordatlantisk pagt, vil jeg gerne fremsætte følgende bemærkninger:

Da jeg for seks uger siden i dette høje ting havde den ære at redegøre for Danmarks sikkerhedspolitiske problemer, omtalte jeg de fælles, forberedende bestræbelser, der havde været udfoldet i Danmark, Norge og Sverige for at tilvejebringe muligheder for indgåelse af et skandinavisk forsvarsforbund; jeg gjorde rede for forløbet af de møder, der havde været holdt i Uddevalla, Karlstad, København og Oslo. Forhandlingerne endte uden positivt resultat; for tiden var det ikke muligt at gennemføre de planer, som der var knyttet store forventninger til i hele Norden; der kunne ikke opnås den fornødne enighed om forudsætningerne for og konsekvenserne af det påtænkte skandinaviske forbund. Men vi havde dog ikke helt opgivet håbet om, at der endnu kunne vise sig en vej frem.

Som de ærede medlemmer vil erindre, rejste den norske udenrigsminister Halvard Lange kort efter Osломødet til Washington og London, hvor han havde en række drøftelser med fremtrædende statsmænd. Samtalerne havde til formål at orientere den norske regering om den påtænkte Atlantpagts nærmere karakter. Men i forbindelse hermed redegjorde den norske udenrigsminister for de stedfundne forhandlinger om et skandinavisk forsvarssamarbejde og fordelene herved, idet han søgte at informere sig om vestmagternes syn herpå. Samtidig blev der også af Sverige og Danmark udfoldet energiske bestræbelser for at overbevise vest-